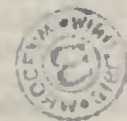

Euthici Augustini Aliphi Philothei
 Suesani Auerrois de mirtione
 defensio ad etatis nostre de-
 cus episcopū Alarinen
 sem Jacobū de De
 truciis dei ac na-
 ture inter-
 pretez.

†

Cum Privilegio

407075

75.11.

Eutheci Augustini Alphi Philorbei Suesiani Auerrois de
mixtione defensio ad etatis nostre decus episcopum Alarinen
sem Jacobum de Petrucijs dei ac nature interpretem.

Petieras. Imo coegeras episcopo religiosissime ut tibi in
tutam elementorū Auerrois declararem: nā inuenis-
se te asserabas omnes scriptores illi aduersari: ego vero
non tū vt tibi: cui summopere debeo: sed mihi etiam sa-
tisfaciam. libellum hunc mitto: quem tui nomine defensionem
Auerrois de mixtura inscribo: nam tui ingenium atq; in disci-
plinis argutiam dū noui quamobrem clypeum contra obla-
trantes te assumpturum fore scio. vale.

Aristoteles **Probemium.** **R**estores **et** in libro de gnōne
et methcoris quedaz
scribat de mixtione: e quibus qd pot de ea
qdā vltia scire: spālī vō qūo elta veniant
ad mixtionē: qūo ē in mixto remaneat:
nō plane exposuit. Qua de re fuit occasio
posteriorib; diuersa sentiēdi. Intantū q
nō solū diuersa scribunt: imo et contraria et dīctoria. Sed
qñ fere oēs latini dīcūt Auicēne et Auerrois: quos ve-
ra dicere credimus: vt dicemus: vltimū est nobis libellū
hunc facere: in quo maxime auerrois in hac re saluabi-
mus. Dec ergo intentio.

Que et quot sint positiones de proposito. **Caput. I.**
mixtione locuti sunt: oēs elemta
aliqua ex parte in mixto cōtineri
cedunt: illo fulciti arg: qd Arist. in libo de
gnōne accepit: qz. s. mixtio est entū. Tunc di-
xerūt qdā elnta miscibilia remāere actu hoc
est sū formas essentielles in mixto. Alij vō solū potētia
seu vltute. Alij vō in hōz medio consistētes dicunt elnta
actu quodāmo et potētia quodāmo in mixto eē. **Am-
plius** dicentes elnta actu remanere in mixto ptiū sunt.
nā vetustissimi ea remanere: et quo ad formas intēsas: et
qūitates pfectas pprobare enitunt. Veluti empedocles
siculus et Asclepiades medicus. Democritus abderita:
et ei imitator epicurus. crediderūt. n. idiuia corpora
eē rep pñ: et bec eē oīum rep elta affirmāt. Alij vō lōge
posteriores elnta actu manere qūm ad eoz formas cū
ipīs sectant. Sed qūm ad qūitates remitti atq; frāgi
et fundi pcedūt: veluti grauissimus vir ille Auicēne. hī
frābelita ē: et fortasse auēpachus hispanus et multi ara-
bum. De sunt de pposito pōnes sic in pūlo enūerate.

Auicēne positio et fundamenta. **Caput. II.**
Mod elemēta **nō** maneat i mixto
duplici actu. s. qūtu
ad formas pmas. s. subales et formas secūdas
s. qūitates pfectas: nūc supponamus. Nā (vt
Arist. pbat in p de gnōne) sic nō eēt mixtio:
s; magis coaceru. **Amplius** in multis locis sic pñie enitū
est bonis rōnib; ppare coepta idiuia nō esse rep pñ
nec mixtoz elta: que nūc a nobis tāq; digna pcessu sint
petita: s; que dicat Auicēne. in. 6. p. pñie. breuib; resuma-
mus. credit itaq; elnta hīe duplex esse. atq; qdē forma
le seu substantificū: quo. s. sunt spēs entis: et in certo p dīca
mēto et nūo. Atq; vō accitale et z: quo. s. iungunt ac-
cidētibus. pprijs veluti calido. frigido. humido et sicco.
Tunc dicit elnta nō manere in mixto vīqueuq; quo
ad esse z: imo ipsoz corūpūnt excellētie in vnoquo-
q; sū medietate ad alterz: qb; qūitas resultat media:
que est veluti mixti act; dicta cōpactio vel; vt alij cras-
sius loquunt; pplexio. **Amplius** ait elm hīe duplex eē.
alterz qdē liberū. alterū ligatū atq; partitū. liberū gdez
vocat qñ ignis: vel aliud qdūis elntū cōsiderat in sua spe-
ra: in qua nāliter locatus perseverat. Et hoc pacto elnta
nō manent in mixto. vocat aut ligatū: qñ ab alio est alte-
ratū: et aliud alteras et diuissimū in ipm et z: ita vt plm vni;
sit cū plurimo alterius. minimū ē vni; cū minimo alte-
rius: et hoc mō cōcedit: et pbat ea remanere in mixto. Ex
gb; qdē pēpēdere pōt in mixto duplicē esse vniōnē. alte-
ram qdē subaz elntoz: quā ipse mixtionē vocat. alteraz
vō qūitātū: quā nī (necio cur) pplexiōē vocāt. veri; tēpe-
ratio. nā greci crases dicūt: nos temperatōes: sed bec ad
grāmaticos. dicat; g apud vsum pplexio. est g mixtio. nā
pōz pplexiōē. nā sicuti forme pōres sunt qūitātib; sic mix-

tio pplexiōē. Sunt g ad mentem eius scriptitāt mixtura;
pcedere (veluti dispōnē) formā vltimā mixti. pplexiōē
vō seq et ipaz formā. nā pplexiō est veluti mixtio terminata.
mō forma est cā terminatiōis accitū. **Amplius** n. volūt mix-
tura et pplexiōē esse eozūde: s; modo diuerso. mixtio. n. est
pplexiō terminata sive in pō. pplexiō aut est mixtio actu
seu terminata. Sed an bec vera sint: ptermit. imus. **Ad**
uebant aut hī pmo: eo qz nī elta pmanerēt: nō eēt mix-
tio: s; corruptio. **Sed** qz tunc mā suscipet immediate for-
maz mixti: qd fallum est. nā sicut forme elntoz sunt me-
die inter pnam mām et vltimā formā: sicut Auerrois et
Aristoteles scribunt: sic vō esse post mām et ante formas
mixti. Tercio. tūc elnta rōnem elntaria pderent. sunt et
alie plures: sed he satis. Dec de pōne auicēne.

Caput. III.

Am fere **oēs** fuerunt in alio exte-
mo. dixerūt. n. **Auicēne**
elnta nullo mō actu remāere in mixto: s; vir-
tutibus. et hī partiri sunt. qdā. n. dixerūt qūitas
tes mixti et elntoz esse eiūde spēs. verbi cā ca-

lor mixti et calor ignis: et sū i alijs. Alij dixerūt qūitates
mixti: et elntoz differre spēs. dicētes qūitates in mixto et
in elntis esse in spēs similes: credunt q qūitas et sit qūitas
et sit in sūm sube. vt qualitas gnāt qualitates. vt in sūm
sube sic est vltus sube et gnāt pōt subam. Tūc volunt ex
qūitātib; ys resultare ppartū quēdā: q p quanto vō est
qūitātū absolute resultat; ab eis) est pplexiō. p quāro vō est
qūitātū vt vltutes in sūm elntoz est mixtio: et sic vñ rez
volunt esse mixtura et pplexiōē. diuersam tñ rōnem. nā vñio
resultat ex qūitātib; iquantū qūitates est pplexiō. vñio vō
resultat ex eis iquantū vltutes sube elntoz est mixtio: et
qñ suba est pōz qualitate. iō rō virtutis sube est pōz rō-
ne qūitatis absolute: et p pñis mixtura est pōz pplexiōē: pō-
rem dico rōnem et nā. Ex ys perspicuum elnta nō manere
actu in mixto: nec vllō mō penitus. g vltute. p qūto. s. re-
manēt qualitates: que sunt vltutes et in sūm elntoz. Tūc
pōnis vñ fuisse **Tristanus** monachus cartusie in cōmē-
to techne g fere ad verbus accepit a nouo expōsitore. pō-
de gnōne in fine. Alij vō dixerūt qūitates nō esse eiūde
spēs in mixto et elntis. Nā operatio arguit formas. **Ad**
opōnes qualitatū mixti et elntoz dñt spēs. Nam elntoz
opatio est corruptiua. mixtoz vō pfectiua. vt dicit auer-
rois in. 12. pñie pñie. cōmē. 18. et in lib. de suba orbis. ca-
pit. 2. Tunc dicunt q elnta sunt in mixto vltualr. ppter
nālē pñiētiaz: que est forme mixti cūz elntis: que non
est vñius elnti ad aliud. **Sed** qz forma mixti est perfe-
ctior atq; pstabilior forma elnti: ita q forma elnti est infe-
rior et potentialior: ppterca dñt elnta vltualr manere in
mixto: veluti ipse pfecta et inferiora manent in superiorib; g
pplexiō est qualitas ita simplex: sicuti qūbet qūitas pma.
Sed dñ media et cōposita vltualr. p quāto vltutes qūtuor
qūitātū pñiet. **Amplius** pñiētiaz mixtionē qūtuor elntoz:
eē formā mixti tantū simplicez: que forma est eque sim-
plex: sicuti quelz forma elnti: sed p quāto pñiet qūtuor
elnta in vltute. Tū ppterca: qz pōt exire in opōnes eoz.
Tū qz nobilior: p tato dñ mixtio. qualitas vō mixti ppa-
dñ pplexiō: nō qz resultet ex qualitatib; pñis: cū ipia sit
eque simplex: veluti quelz earū: sed qñ pñiet quattuor
qūitates elntoz. p quāto pōt exire in operatiōes earū.
vñ pñiet in vltute est duob; modis. s. fm esse. vt qñ ali-
quid pōt pducere aliud veluti celū elementa: aut secun-
dum effectus: vt quādo potest pducere operationem
eius: et hoc mō forma mixti pñiet vltute elnta: qz pōt p-
ducere opera eoz: et rōnalis ania pñiet sensitiua et vege-
tatiua. sūl et pplexiō pñiet virtute qualitates pmas: qz pōt

producere opera eaz. vt calefacere. humectare. exiccare. et frigidare. Elnta g cotinent in vtute in forma mixti: et qitates in pphone: et sic elnta no sunt ptes mixti: nec qitates pphones: sed po et vtute ptenent in eis. Ex ysa pspiciu cuu elta nec qtu ad eoz subas: nec quat ad eoz spicas qitates remare in mixto: sz soluz qtu ad eoz opones. nam forma mixti pot exire in opones formaz elntoz: et qitas mixti in opones qtuoz qitatus. g cotinent elnta in forma mixti: et qualitates in pphone po tñ et vtute. Dec povi expositiois et multoz sequaciu.

Caput. III.
Questio prima a scda (vt visum est) soluz dicit: qm pma ponit qitates mixti et elntoz ee eadde spei: et ex illis fieri teperatione: fm mixti pphone: et hoc inquantu qitates sunt. Adhuc ex eis inquatu vtutes et ista fieri mixtionez. Scda vo ponit elnta nec quo ad qitates: nec quo ad eentias remare: sed solu sz vtutes: p quato forma mixti: et ppter uenientia et pp nobilitate continet formas elntoz. filr et pplexio qitates: tñ qitates mixti ait spei distingui a qitatib eltoz. filr et forma a formis. Pro pma g pone solent qda recentioz adducere plures rones. Prima. na caliditas mixti itedisa caliditate elenti. g sunt eiusde spei. Scdo. caliditas mixtoz gnar qns caliditate elntoz. g sunt eiusde spei. asis pspiciu. na metallu ex cocusu calefactu interdū gnar caloze et igne in stappa. Tertio. tace? no discernit iter caloze mixti et elemetri. g sunt filles in spe. et pntia. na tactus est iudex tactiliuz: queadmodu visus visiliu. Quarto. grauitas mixti: vel leuitas est eiusde spei cuz grauitate et leuitate elntaria. g et oes alie. asis pspiciu. Na vt 4. celi et 4. metheoroz scribit: oleuz supra terra et aq leuitat: et hoc qz est de na aeris. Cosfirmat. na aliqd mixtu est altero in aere grauius: qd no est ita in aq. ergo grauitas mixtoz est eiusde spei cuz illa elntaria. Quinto. oē pñ mouedi ad mediu: vel a medio est leue: vel graue g uitate: aut leuitate simpliciter elntaria. Dec pspiciu est in pmo de celo: sed mixtu oē vel a medio: vel ad mediu nalliter ferf. g graue vel leue grauitate elntaria. Ex ysa pspiciu est pma positio q. i. qitates mixti no tatū vtualr sunt filles qitatib elntoz: sed sunt formale eiusde spei. Ampli qitas actiua totalis mixti est coposita ex reali caliditate et reali friditate: et qualitas passiuu ex reali humiditate et reali siccitate. Et quibus fit complexio mixti.

Caput. V.
Mod autem qualitas mixti no sit eiusde spei cu qitate elntaria. Pri mo. qz opo claudit forma: sz opo mixte qitates et elarie no est eiusde spei. vt oēs testant. g nec qitates. Scdo. tuc in quolz puncto mixti cent oppo site qitates: vt calidu et fridu. Tertio. nullu mixtu pot bere in eode qitates scdas diuersas. vt fopores et rios. g nec qitates pmas. Quarto. quels qitas denoiat subz in quo est. g si in mixto cent oēs qtuoz qitates: tuc mixtu vnū et ide eet rone caliditatis calidu: et rone frigiditatis fridu: et sic calidu et fridu. Quito. vbi est vtualr tale sup. fluit ibi ee formale tale. Sed pplexio est vtualr oēs qualitates elntoz. g superfluunt: si ibi essent actu.

Caput. VI.
Conueniunt elnta no ad esse fm for mas in mixto: sed solu pmo de gnōne. soluens qōne ex pacto miscibilia elnta sint in mixto: scribit (neg alteru) .i. corrupit (neg ambo). i. corrupunt. (salua. n. vtus

eo?) Ex ysa pspiciu. na vtus rei non est forma rei: sed saluat vtus miscibiliu. g no forma. Amplius ibide ostēdit ordeum no misceri frumeto: et hoc qz manet fm formas. g ex elntis remanētibus fm formas no fit mixtio. Adhuc Galien? pmo elntoz ait. Arist. elnta pfula fore extimasse qitatib solis: idq dogma eligedu pp certitudinē: eo q ab iconuenienti pferuat. Rones aut hoz mul te sunt: quas dicemus: qñ qz errore arguemus. Dec sūt latinoz pones et rones vsqz in tantu dicte.

Caput. VII.
Rima secta (vt visum est) pcedit qitates eltoz remare in mixto: eas qz ee eiusde spei: ait tñ elnta no ad ee. Sz istud vt plurib rōnib? mirabile. Primo. qz Arist. in 2. de aia ex ppa itentioe ostēdit corpora dura no posse se tagere nisi mediet aer vel aq: et vti hac ratioe. planicies corporoz duroz sūt humectate. g mediat aq. pbat pñam. d. (humidu aut non est sine corpore: nec humectū: sz nece est aqua ee aut bre aqua) vtus g rōnis est planicies duroz corporoz in aqua positoz sunt humide. g mediat aqua: qz no pot humidu esse absq aqua vel aere. Eode mo arguo. i mixto est calor. g ignis: est humiditas. g aer. est friditas. g aqua. est siccitas. g terra. Jste pse quētie tenent in vtute rōnis Arist. qz nulla qualitas est absq ppo corpore. Un simplicius vir grauissimus ingit cur Arist. dixit. Sz nece est aqua ee: aut bre aqua. Qui ridet. ad humidu qd ee aqua. ad humectū vo bre refer tur. Et sic vult q oē simplr humidu est aqueum: et omne humectū heat aqua. Adodo stat mixtu ee humectuz. g nece est ipm bre aqua. Themiust? et ibide ita scribit (superg malfeslu vdis corporib? semp humore aliquē cir cūfundi et adbere scere: no vt fieri posse. vt duo corpora solida de pcurfu in aq se tangat) est g vtus rōnis corpora dura sunt būoze humecta. g mediat aq: qz no pot fieri būoz in aliquo absq aq. Ex ysa pspiciu no posse in aliv quo ee humore formale elntariu. nisi ibide sit aq forma liter. Adagis aut sz nece est dicere p Alexadru apb: duseu. g in omen. de sensu plane scribit qitates pmas ee formas subales elntoz. Quare si in mixto sunt quatuor qitates: et ibide qtuoz formas elntarias esse nece est: (vt dicit) for? ille sint veluti accis i mixto. Scdo. pncipalr Ap. p celi. ita dicit (qm aut corpore. bec qd sūt simplicia. bec aut pposita ex bis) et no logi de pphone fm qitates vel sz vtutes: qd declar. d. (dico aut simplicia qdē: qcuqz mot? pñ hñt fm nām. et magis exponens. subscrit. vtpote ignez et terrā et hoz spēs et cognata bis) Ecce quo ponit mixta ex ysa formale pponi: et hoc magis declarat p id qd subscrit. d. (nece est et mot? ee. hos qdē simplices. hos aut mixtos aliquotr. simpliciu quidez simplices. mixtos aut ppositoz) mo no pot ee mixtio motuū: nisi sit mixtio pncip? motuuz. Si g mixtu mouet motu mixto. g pñ mot? erit mixta: et qz qd dicit si pncip? erit mixta: tuc no magis eet motus vni? qz alteri? et sic mixtum no magis deorsuz qz sursum nallr mouet. Ridet q mot? est mixtus ex sursum et deorsuz latone (moueri aut fm pñāne). q. d. sz ille motus sit mixtus. a pñāno por git verius locuz elnti pñāntis in mixtura. Ex ysa per spicunz est elnta actu aliquo esse in mixto. Aliter bec dicta cent supflua: et qz velle alr exponere: esset no qdē expositoz: sz puerfor. Tertio. pncipalr grauitas mixti est eiusde spei cuz grauitate elnti. g in mixto pest forma subalis elnti grauis. Anis pcedit: et pñam pbo. na grauitas pcludit formā elnti: alr Arist. in pmo celi no cōcluderet qtuoz corpora simplicia. dicerem. n. esse aliquod graue: et no ppter corpus simplex. na simplex graue no dat: et sic

labor Arist. frustra. Quarto. in pñ de celo ingit. (na. n. pstantu. bec qdē sunt corpora et magnitudines. bec aut hñt corp? et magnitudinē. bec aut pñ hñtiū sunt) Et oēs exponit: et simplici? ibide q corpora hñtia corpus et magnitudinē sunt mixta: que hñt elnta. g no tantu qitates in mixto sunt: sed elnta. Quinto pncipalr. stante hac positiōe: tuc ppo eet pō mixtiōe: qd eet eos. et pbat. nam pō est qitas inquatu qitas: qz inquatu instm sube. nam ee instm est accis qitati inquatu qitas: et accis est psterius eo: cui accidit. g nexu ex qitatib? inquatu qitates pō est nexu eaz inquatu instm: et sic pplexio eet pō mixtiōe. Sexto. instm et agēs debet esse fil: sed qitates pme sunt instm formaz eltoz. g forme et qitates debet ee simul: et sic oēs actu in mixto erūt. Septimo. vna for? simplex no pot ee duaz formaz spei pntiū instm: sz qitas mixti est instm forme mixti. g no forme elementarie. Octauo. Arist. ostēdit. 2. de gnō. qtuoz esse corpora in mudo: qz qtuoz sunt pbinatōes poles. Tūc argo. in mixto qtuoz sunt poles coniugatiōes. g ibi actu sūt qtuoz forme eltoz: aliter rō Arist. nulla: et maxie qz ibide Aris. ait aqua esse coagulatiōes fridi et humidu. Jgnē vo arisio nē calidi et sicc. Sed in mixto sunt defōnes hoz. g et definita. Plato et ait boiem ee microcosmon: qz i eo qtuoz elnta spectant: atqz qtuoz qitates: qd et plorin? affirmat. Ex ysa concludemus no posse esse in mixto qualitates: nisi sint ibi forme elementarie.

Caput. VIII.
Iterum elnta no adee mixto: nec q ad formas substantificas: nec q ad qitates. sz tñ: qz mixtu pot exercere opa eoz: et sic saluari fm vtutes. Sed qz bec po sit impolis ostēdamus. Qz vel elnta sunt in mixto: qz for? et qitates mixti pot exercere effect? et opa eoz: vel qz in mixto sunt no qdē qitates eiusde spei cu qitatib? eltoz: sed po et vtutes aliter? rōnis: distictē for? et qitate mixti. Primo destruiamus pma pte. 2. refellemus 2. Si g est (vt dicit p ps) tuc celi eet mixtu et qitatibus pmas: et ex formis qtuoz corporoz: qd Arist. saluz esse pbat in lib. celi. Et pducit enthimema. nam lux solis pot exercere oia opa eltoz. et opaz eoz: et opa eoz: vel 4. z. Exercet pterea in autūno siccitate: in hyeme friditate: in vere būoz: in estate calozē. g qitates qtuoz vtute cōtinent in luce. g lux eet ppo solis: queadmodu qitas mixti est ppo mixti. Adhuc sol pducit sui pñia ignē: sui absentia aqua: sua media dispōne media elta. g sol conti net qtuoz elta: et pp szilez actionē: et pp nobilitatē. g pp sui subam ptenet elntarias formas: et pp sui lucem qitates. g mixtu teperatū: queadmodu mixtu gnabile. Rur sum tuc aurū eet ex metallis mixtu. na aurū et pp nobilitatē et pp puenientia in opando ptenet oia metalla. vt dicunt alchimiste. g no tatū erit qtuoz corpora simplicia. Ampli. tuc rōnalis ania eet mixtu ex formis qtuoz eltoz. na pot in corpore būano exercere actus formaz qtuoz: et est altior eis: esset et mixta ex vegetali sensibili: et nall aia: et qz pot vt opib? eaz: et qz nobilioz. Dec aut no diu vidimus in aliquo libroz Arist. Tūc sz fm mēbz arguamus. Primo. qz si sole po sint in mixto: et no qualitates: nec for? tuc no poterit in actu opatiuū deuenire ex po eiusmodi. Amplius. sicut res se bz ad esse ita ad opari: sz ens in po no est ens pfectū. g no pot agere. Rursum semp extimat spēs mouens. qz in nono tradit p phie. et tertio auscultatiōis phice: cu igi elnta no sunt ibidez in actu: nec pnt agere: nisi recurrant ad formā mixti: et sic erit pñū membz. Sed qz bec po (vt cuqz itelligat) sit qz Arist. arguo vbiis ei. Jngit ipe i fine pmi de gnō. pcludit

des quid sit mixtio. h. d. e. u. i. s. t. o. n. m. i. k. t. o. n. a. l. l. o. i. s. d. e. v. t. o. n. e. v. o. s. i. o. i. s. i. m. i. x. t. i. o. v. o. m. i. x. t. o. z. que alterauerūt vnio. Nec valet dicere (vt qdā aut) qz alteratoz vel alterauerūt supple scit pterituz. na vbi illud (mixto/ rū.) dicit actuale qd: etiā eoz est mixtio: que se alterauerunt. vt dicit textus. Sed nec vtutes: nec po se alterauerunt. g eaz non est mixtio. Adhuc ibide ait. (id gutta vt ni mille milys ampbz aque no miscet. soluit. n. spēs: et trāsmutat i totā aquā. g miscibile oz actu aliq ex parte manere. Rursum ostēdit que sunt facilia mixtu: et vult ea ee que sunt facilia diuisione: cuius sunt būida. Si g miscibilia solu vtute: vel po cent in mixto: ad qd tātope la boraret ostēdes facilia et difficilia mixtu. Si quis pfecto consideret vba oia libri de gnōne: inueniet fere oia q hanc sectā: sz ipsi valde glorient in vbiis Arist. faciūt et cōtra bec vba Arist. adducta in primo capite q alios: inducemus postmodu in opione Auerro. alia multa: et rōnes ei? erigemus. Dec de pōne latinoz dicta satis.

Caput. IX.
Mouet hanc qōne auerroes in 3. d. celo et mudo. 2. mē. 4. 7. ysa vbiis. Et querēdu est q de cā no remanet for? eltoz in actu. i. in mixtis deferētes alias formas. i. mixtoz: quas recipiūt: est g qd ei? cur for? elntales sub ee pfecto accepte no sunt dispōnes mae ad recipiēdu alias mixtoz formas: et arguit qz debeāt ee. d. cu iaz posuistis qz no sunt mae ppe gubēda formis nisi p suas formas: qñ sic arguat. for? gb? mae p? efficiū/ tur. ppe mae mixtis: sunt dispōnes: mediātib? qbus recipiunt in mā for? mixtoz. Sed for? elntarie sunt: gb? mā p? efficiū. ppa mixto. g mediātib? formis elntariuz recipiunt for? mixtoz. Et sic for? elntarie erunt actu in mixtis oibus. Deide soluit qōne: et pmo pbat qz for? elntarie sub ee pfecto no precipiunt i mā: ita vt mediātib? eis recipiant for? mixtoz: et ingit. dicamus igi qz si esset ita vt diximus: q. i. preciprent sub ee pfecto: nece eet vt nulluz ens gnaret ab eis. hoc est vt nulluz ens recipit in mā mediātib? eis: qz eet diuersum in for? subali: sed tñ esset accis. q. d. si for? elntarie primo essent recepte in p? mā: tunc oē adueniēs mae: et receptū in ea illis mediātibus: esset accis. Enthimema hic no deducit: sed in plurib? locis auscultatiōis phice: et p phie deduxit: et in libello de suba orbis. Na oē adueniēs enti in actu pfecto: et specifi co est accis. Dec est vñia inter formas accitales et subales. vt idē declarauit in 2. de aia. Scdo pncipalr. pbat for mas elntarias corūpi hoc est remitti. Ad hoc vt mā mediātib? illis recipiat formas mixtoz: et ingit. 2. id nece est cu ex eis gnatur vna for?. vt corūpan? for? eoz fm medietates: hoc est fm pte. q. d. qz si mā mediātibus eis oz recipe formā mixti: ille remittunt fm eaz subas aliq ex pte. Deinde 3. pbat qz no corūpan? ex oi pte: ita vt mā nuda recipiat formas mixtoz: et ingit: qñ si corūperent fm totū: tuc pma mā reciperet p? et eentia? oēs formas. 2. sequeret qz no recipet formas mixtoz mediātibus istis corporib?. Ex ysa pot capi formas elntarias no precipi sub ee itenfo: sz remisso in pte: no in toto: sz quō valeat bec rō: dicemus in difficultatibus. Mouet auerroes ita tim qōne sz se et ingit. si igi aliq dixerit seg ex hoc qz forme subales eltoz recipiāt magis et min? qd falsuz ē. Na bec dispō est accitū no formaz subalium. 2. arguit: qz oñ est in multis locis. vt in pñicamētiē: qz for? subales no recipiāt magis et min?. Ex bis duob? vt oñ illud falsum. Ridet et dicit. pmo qz for? subales eltoz sunt diu nute res pū formaz subaliū pfectoz. 2. dicit: qz sūū ee est mediu inter formas subales et accitia. Ex bis isert 3. aa 3

quod quia he sunt imperfecte: et medie inter substantias et accidentia. ideo non sunt impole: ut forme substantiales elementorum miscerentur: ita ut ex collectio earum perueniat quedam alia forma: que dicitur mixtio: que admodum cum albedo et nigredo miscetur: perueniunt ex eis multi colores medii: per hec verba denotatur forma mixti esse nexum quattuor formarum: sicuti color medius nexum extremorum refractorum: quod an sit ita: posterius dicemus. Deinde remouet errorem Auicenne. et primo narrat eum et dicit primo quod hec denominatio latuit auicennam. dicit secundo quod ipse coequebat formas substantiales non recipere magis et minus. et ideo coneluse elementa non misceri nisi secundum qualitates et non secundum substantias: quoniam mixtio est unio refractorum. Modo solus qualitates refraguntur: propterea solus earum erit mixtio. Contra arguit primo: quod tunc mixtum habebit plures formas elementorum perfectas et in actu. hoc autem est falsum: quia tunc mixtum non esset unum: quod vel propter unam formam: et hoc non: quod ad sunt quattuor perfecte: aut propter contactum: quo modo continua vel contigua sunt unum: et hoc minime: quod tunc mixtum esset unum contactu et non vera unio. Secundo mixtum est unum per se: vel propter unam formam substantialem: vel propter unam formam accidentalem: non propter accidentia: quod tunc non esset unum per se. et est unum propter formam substantialem: et sic non sunt quattuor forme perfecte in uno mixto. Tercio arguit: quod tunc quelibet esset distincta hoc est in alia parte materie ab alia. nam unum punctum magis habere duas formas perfectas est impossibile: et sic non quelibet pars mixti est mixta. Quarto arguit. si remanet forme elementarie in mixto sub esse perfecto: vel qualitates etiam remanent sub esse perfecto: vel sole qualitates remittuntur. Si primum: tunc in mixto erunt quattuor elementa perfecta. ut ignis. nam ignis non est nisi compositio calidi et siccitatis. Si vero forme remanent et qualitates remittuntur: tunc possibile esset tota formas esse absque tota sua qualitate. nam tota qualitas et pars sunt unius rationis. et sic potest forma esse sine parte: et sine tota etiam esse potest. Tunc de Auicenna ita scribit. paucitas vero exercitationis istius viri in naturalibus et bona confidentia in proprio ingenio induxit illum ad istos errores. Sed contra auerroem arguit quod: quod tunc figure elementorum recipiant magis et minus. Secundo. recipiens debet esse denudatum a natura recepti. et magis stans sub forma elementum non potest recipere formam mixti: quod sunt eiusdem generis. Ad primum respondet quod figura fortiter conditiones forme perfecte quantum ad recipe re magis et minus. Ad secundum aut recipiens debet denudari a specie recepti non a toto genere. Et si dicas contra: quod sic magis sub forma aque existens posset recipere formam ignis. Respondeo in fine commenti: quod omnes forme elementarie sunt eiusdem ordinis in substantia. sic autem non sunt forme elementarie cum formis mixtorum. debet ergo maior sic intelligi: quod recipiens debet denudari ab omni forma alterius ordinis. unde dicit quod non oportet recipiens denudari a toto genere eius: quod debet recipere: sed tantum ab eis que sunt eiusdem generis. primum: non autem remoti. et ideo non potest magis manere forma unius elementum quam remanere alia forma elementum: quod tunc non esset mixtio. vult ergo materia debet denudari ab omni forma eiusdem generis proximi: et eiusdem ordinis. si debeatur aliquid eorum recipere. hoc sunt forme elementarie inter se: non in comparatione ad mixtum. Nec crasso modo est positio auerrois. Nec de pone eius.

Declaratio ponis Auerro. Caput. X.
Edzhec sunt ita. Adhuc restat in huius viri doctrina inquirere. Primo quid sit forma mixtionis. Secundo

quid mixtio. Tercio quid complexio. Quarto quomodo mixtio est per complexione: et an mixtio et complexio per se sint ultima forma mixtionis: an contra forma per se. Quinto. quomodo se habent inter se mixtio et complexio: et quomodo ad formam. Sexto. que sunt necessitates mixtionis in composito: et cur non sufficerent qualitates tantum. Dec enim non satis ipse expressit. Quantum ad primum videtur auerroes ex verbis hic acceptis velle formam mixtionis esse congregatum ex quattuor formis substantialibus: quem admodum color medius apud eum est congregatum ex extremis contrariis. Ex alio videtur contrarium. nam per formam mixti reponitur mixtum in specie. modo per illud congregatum non videtur reponi mixtum in specie. Videtur ergo mihi saluo meliori iudicio: quod forma mixti est duplex. disponens materias ad ulteriorem formam: et perficiens materias atque constituens compositum in certa specie. Forma mixti disponens est medius quoddam formarum: quod est congregatum illud disponens ad ultimam formam. ut dicitur. forma mixti perficiens est forma ultima constituens totum in certa specie. nam rationalis anima in homine apud auerroem una forma rem est forma mixti et rationalis: sub alia tamen ratione. In quantum. n. reponit hominem in genere et sequitur mixturam dicitur forma mixti. In quantum vero dat esse homini: dicitur specifica et rationalis et sic possumus verba eius glossari. Quantum ad secundum dicendum: quod mixtio est unio formarum elementarium. Sed quoniam in omni unione oportet aliquid esse ut actus: et aliquid ut potentia: oportet in mixtione aliquam formam esse ut actum: aliquid ut potentiam. forma autem que est ut actus est dominans et vincens. forma ut potentia est victa et superata. ex quibus constituitur mixtio una: et hoc in pluribus locis declarauit auerroes. Ulterius quid complexio. dicamus quod est qualitas unio iterum quibuscumque vincitibus: et alijs victis. Ex his sequitur quod mixtio est natura per complexione. nam si cuius forme partes qualitates: ita mixtio per complexione. Nam si sunt in eodem instanti ambe: tamen una est forma rationis et natura per. Ulterius dicendum quod complexio et mixtio ut interminate et in potentia precedunt formas. ut terminant et actu sequuntur eam. nam ut interminate sunt dispositiones reducibiles ad genus cause materialis. ut terminant sunt dispositae per formam. Et quoniam positas nature est positas cause. ut dicit auerroes in libro de substantia orbis. ideo mixtio est per complexione prioritate materie ad formam: et mixtio et complexio partes forma prioritate materie ad materiam. Tunc remanet declarare. vni fuerunt necessarie forme elementarie: et videtur quod fuerunt primo necessarie propter ordinem naturalem. nam sunt medie inter primam materiam et ultimam formam. Secundo. quod instrumenta non possunt esse absque causis principalibus: et quod qualitates sunt instrumenta: forme principales cause. ideo fuit necessarium formas preesse. Tercio propter naturam mixti. aliter. n. mixtum non esset mixtum. nam ex qualitatibus fit tantum complexio. Nec igitur erant declaranda.

Difficultates Auerrois ex dictis suis. Caput. XI.
Auerroes contra Auicennam arguit quod si ibi essent forme perfecte: omne adueniens esset accidentis: tamen ponendo eas imperfectas et remissas non sequitur. Contra primum unum subum habere plus una forma est impossibile. ut dicit in libro de substantia orbis. Secundo tota forma et pars forme sunt unius rationis. ut ipse sumit contra Auicennam. et tota forma elementaria et pars eius sunt eiusdem speciei. et si non repugnat forme imperfecte stare cum alia forma. et nec forme perfecte. Et contra. si repugnat forme perfecte et imperfecte: quod sunt unius rationis. Tercio

Auerroes in primo auscultationis phisice. 2. me. 69. ex propria intentione sumit omne adueniens entem in actu esse accidentis: quod si intelligis perfecte: non habet intentum contra auicennam. nam forma corporis est in potentia diffusa et valde imperfecta. Circa has adictiones debes scire quod forma substantialis potest dupliciter considerari: vel in ratione disponens: vel in ratione perficiens. Forma disponens ad ulteriorem formam est vel confusa et generica. ut forma corporis: vel remissa ut forma elementaria. Similiter omnis forma perficiens: vel est perfecta: vel intentionis: ut forme elementarie intentionis. Ex his sequitur primo contra auicennam: quod si forme elementarie non remittuntur in mixto. tunc omne adueniens est accidentis. nam si non remittuntur: et sunt specificis et perficientes: et omne adueniens post esse perfectum est accidentis. Sequitur secundo quod si in mixto sunt remissae: sunt ibi ut disponens et non ut perficientes: et sic non omne adueniens erit accidentis. Secundo debes scire: quod si tota forma: et pars forme sunt eiusdem rationis inter se proportionate: non tamen respectu tertii. Nam quantum ad esse disponens subum vel perficiens fortiter diuersas rationes: et sic respectu tertii differunt ratione. nam si capiunt sub esse perfecto perficiens subum fortiter rationem unam. Si sub esse disponens fortiter rationem aliam: et sic differunt ratione. Sic non potest dici de qualitate respectu forme elementarie. nam qualitas est vel essentialis forme elementarie: vel proprium accidentis. modo in eis que sunt eiusdem essentialitatis: quicquid competit uni competit et reliquo. ita. n. est tota qualitas essentialis totius forme: sicut pars parti: ut auerroes docet. secundo de anima. Quare si potest forma esse sine parte. propter: et sine toto esse poterit: cum totum et pars sint eque essentiali forme. Modo forma perfecta elementaria: et pars eius non sunt eiusdem essentialitatis respectu materiae: propterea non oportet si magis per parte disponat: quod per totam formam etiam disponatur: sed quo modo valeat ratio auerrois contra auicennam: posterius dicemus. Tunc vero satis sit tollere in dictis eius contradictionem. Per hec ablata sunt repugnantie: cum. n. dicit auerroes unum subum non posse habere nisi unam formam: intelligit de perficiente: cum vero dicebat partem forme et toto esse eiusdem rationis: iam diximus verum esse: eis considerationibus inter se non respectu materie. Et diximus non esse ita in qualitatibus elementariis. Cum etiam adducebatur verbum eius in primo auscultationis phisice: iam diximus illud verbum esse intelligendum post aduentum forme perficiens: scilicet autem est post aduentum forme disponens: et hoc modo possunt solui omnes auctoritates Aristotelis. et Auerrois alibi. si infinite essent. Ex his perspicua est differentia inter formas accidentales et substantiales. Nam subalis recipitur in materia prima subiective: sed dispositiue possit recipi etiam in ente in actu. accidentalis vero recipit solus in ente in actu perfecto. secundo perspicuum quomodo generatio est transmutatio totius in totum nullo sensibili remanente. ut primo per generationes scribit Aristoteles. hoc. n. ut auerroes scribit ibidem in paraphrasi eiusdem verbi. commentum. 24. Verum erit pro quantum nihil remanet in materia: quod sit subiectum essentialiter ei in quo est transmutatio: et principaliter materia est subiectum generationis. subum autem aliarum transmutationum non est materia nisi remote. Intellige ergo nullo sensibili remanente. ut subiecto principali: sed remanente ut dispositione nihil prohibet. sic ergo ablata sunt difficultates auerrois ex eius dictis.

Difficultates contra motum Auerrois facta pro principali proposito. Caput. XII.
De rationes efficaces colliguntur. 3. celi ab Auerro. Altera circa textus expositionem: altera circa di-

gressiones. Prima ergo est: elementum est ex quo componitur res et in ea manet. ergo elementum manet in mixto. Secunda vero est. si elementa non manerent in mixto: sed omnino corrumpere adueniente forma mixti: inedia te susciperet omne formas sine ordine. he. n. duc sunt rationes: quibus ipse probauit elementa remanere actu in mixto. Modo videtur quod prima nulla sit. nam illa definitio elementum est per se magis. ut etiam ipse 5. per phisice. com. 4. dicit. elementum. n. dicitur de causis intrinsicis: et potissime de materia prima. Secunda etiam non valet. nam natura in fieri et transmutari seruat ordinem: sed in perfici et facto non seruat ordinem. Quando ergo natura ex elementis facit mixtum seruat ordinem in transmutatione. non autem in perficiendo. Nam forma mixti potest ita immediate perficere materiam: sicuti forma elementum: sed non sic in fieri et transmutari. et secunda ratio nulla. Sed viri sic dicentes. pace eorum non recte reuoluerunt volumina Aristotelis. Nam si illa definitio. quinti metaphisice competat materie: competit etiam omni cause materiali: etiam elementum: et partibus: et ceteris. ut materia acceptis. Et quod ita sit: lege verba Aristotelis 3. celi: sic inquit. Sit itaque elementum corporum ad quod alia corpora diuiduntur intus existeres potentia aut actu. hoc enim vero modo: adhuc dubitabile. ipsum autem indiuisibile in altera specie. tale autem est elementum omne. In his verbis unum habemus perspicuum. scilicet elementum manere in re: et per consequens quod definitio elementum competit quattuor corporibus. Alterum dubium vtrum maneat actu vel potentia: nec Auerrois per illud primum argumentum intendit probare elementa remanere in mixto. ut quidam male sentiunt: immo vult quod per corruptionem figure non corrumpatur penitus: ita ut nec actu: nec potentia maneat: quia sic perderet rationem materie et elementum. Per illud ergo argumentum Auerroes non vult probare: nisi quod elementum penitus non corrumpatur: quia saltem debet remanere. ut sit pars mixti actu: vel potentia: et hoc non tantum dicit Auerro. sed aristoteles. errant ergo in primo: quia credunt auerroem per illud probare elementa remanere in actu: et non est ita. Circa secundam Auerrois supponit duo quod fieri essentialiter ordinat ad factum: et transmutari ad mutatum esse: et hec est intentio Aristotelis. sexto phisice auscultationis. ponunt secundo fieri et factum ita se habere: quod quicquid est de essentia: et essentialiter unum: et essentialiter debet esse alteri. Nam si fieri est de essentia facti: et omne essentialiter ipsi fieri erit essentialiter facto. his duobus acceptis: ratio Auerrois tenet. Nam si natura essentialiter faciat ordinem in fieri: cum fieri sit propter factum: et in facto debet seruari ordinem: quare si elementa sunt partes factionis: erunt partes facti esse. Secundo potest hec ratio Auerrois confirmari. Nam fieri est factum incompletum. motus enim et terminus motus sunt unius speciei: et non differunt nisi penes perfectum et imperfectum. ut traditur quinto phisice auscultationis. commento nono. ergo quicquid est essentialiter unum est alteri non repugnans et essentialiter. ergo si ordo est de essentia transmutationis. erit etiam de essentia perfectionis. Tercio dispositiones fuerunt inducite propter fieri: et fieri est propter factum. ergo dispositiones sunt inducite propter factum: tanquam propter ultimum finem: sed adueniente fine ultimo: non debent corrumpi media: que fuerunt propter illum finem: immo perficiuntur. aliter conarentur ad terminum non in futurum perueniunt. ergo frustra. Multe alie possunt esse rationes confirmantes rationem Auerrois. sed hec satis sunt. Nec de rationibus eius.

An elementa possint cum sunt separata venire ad mixtionem. Caput. XIII.

Ecetiores solent querere an mixtio sit
polis: quod mihi dissonus
est. nā mixtio est. g nullus dubitat an sit possi
bilis: ppter ea vt mihi illud eē qōne dignū:
an. s. elnta (dū in ppyis sunt speris) pnt veni
re ad quēdā locum cōmunē. vbi inter se agant: patian
tur. tā diu vt ad minima reducta. possunt formaliter mi
sceri. Quidaz perhypateticorum ponentes mixtum: z
mundum eternus: z quodlibet generatum. dixerunt de
facto mixtum esse: sed ipsum nunq ex elntis pmo. p dyl
se: sed ex mixto. vt boiem ex spermate: z sperma ex cibo:
z cibuz ex terra mixta: z terrā mixtā: ex cadauere: vel al
tero mixto: cadauer ex boie. Sicq circulo oia fieri infi
nita. Sed elnta separata ad mixturā nouiter cōcurrere:
tanq extraneū: z innāle ptermittunt. sic g mixtū esse
affirmāt: z per oīs ipsoz esse possibile nō negant. Elemē
ta tamē separata ad mixturā venire esse innāle: z nunq
factū enitunt. pbare. pmo. qz locus ille cōis: vel esset
sursum: vel deorsum: vel in medio hoz: sursum non: qz
terra nāliter sursus nō mouet: deorsus minime: qz ignis
deorsum violenter ducitur in medio minime: qz ambo
violēter veniēt. Scdo. tūc in fundo maris posset ignis
esse. nā multa mixta ibi fieri cōpū est. Ergo nō ex ele
mētis. Tercio. si fieret: vel potētys elntoz cōcurrentibz
equaliter: vel aliqua pdominanti. Si pmo: tunc nō esset
vnio. Nā ab equalibus: non prouenit actio. si a pdomi
nanti: tūc paruo tēpore duraret. nā cū sit agens naturale
applicatū passo: corrueret illud. Vis argumētis videt
elemēta misceri esse zra naturam: z sic esse impoē. nāz
innaturale est impossibile nāe. Qz mixtio non sit possibi
lis hoc modo perspicuum.

¶ Argumēta z bāc pōnez z z pōsitio. Caput. XIII.

Mod elemēta e ppyis spīs possint
de nouo misceri: mul
tis argutys qdā recetiores astruunt. pmo.
qz elnta sunt mixti causa. vt mā cōpositi cau
sa. g sicut mā frustra esset: nisi interduz ex ea
fiat cōpositū: sic elnta ociole essent: nisi quandoq ex eis
mixtū fieret. Scdo. pōt mixtuz resoluī ad elnta. vt oēs
testant. g ex eis fieri de nouo. Nāz vnmet est via. Ter
tio. pnt oia quattuor elnta pcurrere ad vnū locuz cōem.
ibiq agere z pati: atq ad mediuz redire: z sic ex eis fieri
mixtum. Ex his perspicuū nō tantū mixtum esse ex eln
tis: sed ipsuz quādoq ex elemētis reparari: atq nouiter
edi. Et lz hec sit veritas. Sotasse argumenta hec nō co
gunt. pmo. qz fortasse dicerēt: qz sicut materia nunq
inuenit: quin sit pars cōpositi: ita nec elemētū qn sit
pars mixti. Et tunc dicerēt elemēta esse ppter mixtum:
nō vt veniāt ad mixturā: sz vt semper sint mixti partes.
¶ Amplius mixtū resoluī ad simplicia elemēta est cre
ditū: nō tamē demonstratū: vel per se notuz. Adhuc ele
menta posse cōcurrere: supponit ea quādoq fuisse sepa
rata: modo illi volunt nunq elemēta esse separata: quin
sint partes mixti. Ideo nō possunt de nouo misceri: cum
semper sint mixta. Dec pōsitio z si sit contra Aristotelē:
nō tamē video magnas demonstratiōes contra eam. Et
ego cū multis annis reuolueriz volumina Aristotelis z
alioz: nōdū vidi demonstratiōes contra bāc. videfergo
mihi fortasse Aristotelē supponere vnū. qz elemēta
simplicia sint in rerū natura in ppyis locis z speris. hoc
n. supposito. pculdubio elemēta posse venire ad mixtu
ram sequit demonstratiue. Illa tamē suppositio pōt sic
persuaderi. pmo. qz omne tale participatiue est redu
cibile ad tale per essentia: qd de ipso sit tale. Lū igit mix
tum sit elementatum participatiue. g est aliqd elemētū

per essentia: qd seipso sit tale. Secūdo triplex est motus
simplex in rerū natura. g triplex corpus simplex. vt gra
ue. leue. z celuz. Tercio. videmus ignez moueri sursum:
vel qz ibi est loc? pseruatōis ei? vel qz locus corruptōis.
nō qz loc? corruptōis: ga tūc nō moueret nālī illuc. Si
ibi est locus cōseruatōis ignis. ergo necesse est ibi ignē
esse. nā natura fecisset frustra cōseruatū: quo nihil con
seruaret. sicut frustra calciamētū: quo nullus pes calcia
tur. Quarto. quattuor sunt possibiles coniugatiōes qualita
tum naturalium: z nihil est possibile in natura: quin sit in
aliquo indiuiduo spēi illius. ergo si quattuor sunt possibi
les coniugatiōes: de facto erūt quattuor indiuidua illo
rum. Dec eadez pīuaderi possunt signis. Videmus oēs
aquas (vt dicit Auerroes) moueri ad mare: qd est loc?
pseruatōis aquaz: z videmus oēs ignes moueri sursus.
ergo ibi dē esse locus cōseruationis oīum ignū. Secun
do. videmus ranas pluere: z hoc vidi neapoli. dū ibi in
ceperā studere artibus. Auicenna testat vitulum semel
pluisse: z nos videmus tonitrua quottidie in media re
gione generari: que eē ex elemētis nemo dubitat: z alia
multa solent induci. Dis pcessis. pculdubio dici pōt nō
tantū mixtū esse: sed vbi nullū mixtū esset: elemēta pos
sent tali mō disponi. vt ex eis mixta fiant.

¶ Qua virtute elemēta veniant ad mixtū: vel ad locuz
generationis mixti. Caput. XV.

Sapientes fere oēs conuenere elemē
ta virtutibus proprijs non
posse venire ad locuz mixtionis: nec proprijs
virtutibus (etiā si sint in loco mixtionis) mi
xtum generare. Tria. n. sunt in elemēto. i. for
ma. materia. z dispositio qualitatiua. perspicuū. n. est ele
menta: nec suis materijs: nec suis qualitibz posse ad lo
cuz mixtionis venire: nec (etiā si venissent) mixtuz ede
re. Qz vero nec suis materijs: persuadent. pmo. quia ele
mēta suis formis nō magis sunt apta generare hoc mix
tum: qz illud. Nā sunt in potētia ad omnia mixta. omne
aut in potētia de se ad multa: eget aliquo eēdēte de potē
tia ad actū vt pbi declararunt. Secūdo. elemēta intrē
dūt suis naturis generare sibi similia. g mixta sunt geni
ta pter intentionē elemētoz: z sic si alia virtute nō eēt
genita: essent a casu: z pter intentionē cuiuslz agentis.
¶ Alter g cōcludendū est elnta suis formis: nec venire ad
locuz mixtionis: nec mixtū generare. Sed tunc querēs
virtute cuius veniunt: z virtute cuius mixtum generēt.
Secundo specialiter in doctrina Auerrois est difficul
tas quo mō concurrunt elemēta ad mixtionem: an vt
agētes virtutes: an vt materia: z dispositiones materia
les. Ad pīmaz. Plato in timeo credit elemēta venire: z
agere virtute anime mundi: quā deus in medio locauit.
de qua Themistius in lib? de anima. z Alexander satis.
Auicēna ait virtutē illam esse colcodeā: que est inte? spe
re actiuoz z passiuoz. Auerroes aut z Aristote. ait vir
tutem illam esse celestē. hanc. n. appellat naturā vniuer
si. virtus. n. ista sit. put sol decurrit per orbē declinē p
cipalr: z inquantū in tali decursu euz erratitiz z fixis di
uersimode figurat. Ex his eniz figuris per calorē solis z
eius radios fertur in aere virtus generatiua: cui elemē
ta obediunt: z ppter quā veniunt ad locū generationis:
z ppter quā mixta generant. Dec enim virtus nō est in
fluētia. vt quidaz credunt: sed calor solis diuersimode
actuarus. put diuersas capit. actuatōes a decursu solis
per cōdiacū: z a diuersis cū reliquis stellis cōfiguratiōi
bus. Jste enim calor solis vebitur ad nos luce z motu: z
alterat aerem continentem: qui postmodum mouet ele
menta ad locuz generationis: z ad mixtionem: et bec

Stergo
ignis ē ter
ra ē ē qz
sunt pīa
rū ē lūre/
rū nā: z al
te pīa ē ex
tremā. g
media.

est pōsitio Arist. z Auerro. iz. metaph. p mē. is. z ptho
lomei in lib. apothelismaton. ¶ Ad z^m oēm elnta virtu
te baccelesti: z diuina ad locū cōem venire: vtute hac ē
agere z pati iter se: z sic ad mixtionē pcurrit vt agētia: z
ta diu: qz diu frangunt: qbus fractis z p minima copula
tis pīuaf mā z qritas: z in eodē instati virtute celesti
forma inducūt mixti: que est forma pīe mē: que perat
elntis: elntis pcurritibz. vt disponibz mālībz: nec elnta
remanēt. ppyis qritatibus terminatis: z ppyis formis
pfectis: sed eide mē insunt: cui inest forma mixti qritat
ibus z qritatibz forme mixti vltime. ¶ Scdm g auer
roē elnta vt agētia instalia veniūt ad locū cōem: z pcur
runt ad mixtionē. In mixto vō eē remanēt vt dispōnes
mālīs: z sic de agētibz puerunt ad mālīs dispōnes. Nā
pīo erāt pfecte suis formis: z suis qritatibz: z qritatibz:
z sic erāt qī seipsos: deinde in mixto: qz sunt gīa for? vlti
me z ppter illa: z dispōnes illius: cōuertunt ad nām ma
terie: eo qz fracte fuerūt z imperfecte. Alter g elnta age
bant: z alr sunt in mixto. Ex yz pīpīcuuz cur ex elntis di
uersa sūt mixta. nā lz ipsa sint eadē: tū diuersis pportōi
bus cōmīscēt: cōmīscēt aut diuersis modis: qm vītus
celestis oī hora variat. vt dicit ptholo? Multe alie du
bitatiōes sūt a recetiozibz: que certe viles sunt z singu
lares: qz scriptissem: nisi qz nec addi: nec minui eis pōt:
ppter ea curiosus pergrat eas in libris de gnōne. ¶ Vis
babitis facile est solucere arg^m pīe pōnis recitate capite
iz: pīmū qdē: qz lz multe violētie pcurrunt: tū nāliter
elnta veniūt z agūt: sed qua naturalitate: dicemus post.
¶ Scdm ēt tollit. nā lz elnta possint nāliter (vt dicem?)
venire ad locū zc: nō opus est semper vt veniāt. Interduz
n. ignis adest in terra: ppter mixtionē. In media regiōe
est aliq cōgelatio loco terre: aliq būida: loco aque. ignis
vō ferē in exalatiōe. ¶ Ampli? nō opz semper oia miscibi
lia pcurrere. ppyis formis z actu: sz qnqz vt sunt in alio
mixto. ex quo euz elntis sit mixtum. vt in medio maris.
¶ Tercio ēt tollit. nā opz semper duo vel vnū elntū pdo
minare: z eē vt formā: z relī vt mām. Ex qb? sit mixtio:
nec opz vt statiz corruant. nāz lz sit actiuus: relīq sunt
apta resistere: z maxime vtute celesti z virtute aīe. Qūo
miscibilia veniāt ad mixturā: perspicuū.

¶ Argumēta pōsitioē Auerrois. Caput. XVI.

Mnes fere latini dīcūt Auerro
z qdā vīri acuti valde
argūt. ¶ pmo. for? elntaria nata est p
tuere supposituz p se subsistēs in genere sube.
g sunt plures forme elntarie in mixto: que
libet pstituet suppositū: z sic in oī mixto essent plura sup
posita: qz ibi erit suppositū aque: z suppositū ignis. quoz
qdēz natū est per se subsistere. ¶ Scdo. oēm subam cor
poralē psegē qritas: que est ppa passio sube corporee.
vt auerroes in lib. de suba orbis: sed forma elti qritūqz
remissa euz mā pstituit subam ppositā. g ipsam psegē p
pīa qritas sicut passio ppa: sed eadē ppa passio non est
pluriū suboz. g in vno subo erūt plēs qritates: vt alia
qritas mixti z alia elti: z nō erit mixtio nisi in xpo. ¶ 3°
mixtū gnātur ex elntis vel elto: z corruipit in illa. g talis
est icōpossibilitas iter formā mixti z formas elti: qlis est
iter terminū a quo gnōnis: z terminūz gnōnis ad quē. g
nō ppariunt se in eodē subo sit for? mixti z forma elnti.
¶ Dec tria arg^m sunt meliora z fortiora: que pnt tāgi p
auerroē. ¶ Argūt alij z eide. pīo. qz tūc vnū indiui
duū eēt in quoz spēbz. nā quēlz for? subalis daf eē: z ibi
sunt quoz for? imo g nqz. g in g nqz spēbz. ¶ 2° tūc ignis
fuit sub maiorē dēstare qz sit illa aque pauerroē in li
de suba orbis. z pītia pīpīcuā de igne ex pte i mixto ter

reo. ¶ 3° tunc for? elntarie starent in mixto violenter: z
sic mixtū eēt qdā violentū. pītia perspicua. nā nāliter
elnta iclinant ad pīas sphaeras. ¶ 4° ex pluribz entibz
in actu nō sit vnū. vt z^o tradit de alia. ¶ 5° oēs for? elnta
rie sunt in quolq pīcto mē mixti. g penetratio formaz
subaliū. ¶ 6° qn mixtū fit de nouo ex elntis: mē eltoz
vel manēt cū formis eoz: vel nō. Nō est oīm q nō. Nā
for? nō pnt manere absq mā. Si sic: z oia sunt simul in
mixto p totū. g ille se penetrabit. ¶ 7° ex materijs elto
ruz nō pōt resultare vna cōis mā. vt oēs scribūt. g ex for
mis nō resultabit alia for? lz pīa ex sili. ¶ 8° segē q for
ma ignis staret in mā: quasi sine caliditate: qd falsuz est.
pītia pbat: qz in lapide pauca est caliditas: z in ipso for?
est ignis. ¶ 9° tūc nō quēlz gnō vni? esset corruptio alte
rius. nā qn mixtū generat vel corruipit: tūc oēs for? elnta
rie remanēt. ¶ Adhuc argūt alij p: qz si miscibilia re
manerēt i mixto: tūc mixtū nō differret eēntialr ab eln
tis. ¶ Scdo aucte pcul. causa est vītualr in suo effectū.
Sed mixtū est effectus eltoz. g elnta sunt vītualr in mix
to z nō formāl. Rursus argūt alij. si miscibilia remāe
rent in mixto: tūc vna dispō eēt ad oēs formas: z sic vna
eēt respēu aque z respēu ignis dispō: qd est dissonū. Dec
sunt arg^m que solēt iduci p auerroē: qntū ad pīcipale.

¶ Solones argumētōz p Auerro. Caput. XVII.

Resolutio oīum taliū: z similiz
debes scire q for? elnta
rie alr sunt in mixto: alr sunt in ppo elto. sunt
n. in mixto. vt dispōnes: z ppter ea fuit neciū
eas eē sub eē remisso. vt diximus. nō. n. dispō
bz eē ita itēso in ppo subo: quēadmodū in subo eēneo.
Nā in subto ppo est pp se: vt pstituat spēs. In alieno vō
subto. vt disponat. forma g elntaria est in mixto. vt dispo
nēs mām ad vltiorē formā: ppter ordinē nālez. est vō
in ppo elnto. vt pīficiēs z pīficiēs ppositū in spē. z id ibi
est sub eē perfecto z itēso. Vltius debes scire q nul
la dispō denoiat subm: cui? est: nisi denoiatiōe cōposita.
Forma aut pīficiēs reponit cōposituz in spē. z id ab ea su
mīf oīa eēntialia. ¶ Vis acceptis nō est difficile solue
re arg^m inducta. ¶ Ad p^m oēm: q forma elntaria nata
est pstituere indiuiduū in spē: qn inest mē fm esse perfe
ctū: z gīa sui: z nō vt dispositio ad vltiorē formam: z sic
nō opz mixtū esse qntuoz supposita: vel sub quattuor spē
bus. Lū nō quēlz eaz pstituat mām in spē: sed potius di
sponit ad spēm. ¶ Ad z^m oēm: oēs subam corporalē pfe
ctā: z inductā in mā sui gīa: z nō vt dispōnem ad vltio
rem formā: psequi pīam qritatē terminatā: z hoc mō
nō est in casu. sunt. n. forme elntarie (vt dicemus) dispo
sitiones gīa alterius inducte. ¶ Ad 3^m oēm mixtū fieri
ex elntis: inquantū rō termini ad quē est forma vltima
mixti. Elemēta vō esse terminūz a quo: inquantum for
ma elemēti est perfecta. Ad odo forma mixti vltima z
forma elemēti pfecta sunt incōpossibiles: sz forma mix
ti cū forma elnti imperfecta vel remissa nō est incōpossi
bilis: imo vna ordinat ad alterā vt in terminū ad quēz.
¶ Ad 4^m oēm: q nec vnū indiuiduū est in quattuor spe
ciebus: nec in mixto eē qntuoz indiuidua. Nā lz for? eln
taria det esse: nō dat esse pīcipalr: sed dispositiue ad alte
rum a quo est spēs z pfectio. ¶ Ad 5^m oēm. illud esse ve
rum quādo forma ignis est in mā dispositiue: vt. i. dispo
sitio: z nō perfectiue vt perfectio. ¶ Ad 6^m. elnta sunt in
mixto violēte fm naturas pīas. nāliter vō fm ordinē
vniuersi. hoc est fm nām vlem. vt dicemus. ¶ Ad 7^m di
cendū. formas elementarias esse in toto mixto: z in quo
libet puncto materie mixti: z tamen non est penetratio:
qz nō sunt ibi pīcipaliter vt perfectiōes: sz vt dispōnes.

ut sicut qualitates que sunt in mixto: non se penetrant: quia sunt ibi dispositiue et non principali. Sic forme elementarie non se penetrant: nam sunt in mixto dispositiue et non principali. Adhuc extrema sunt in medio et in eodem subiecto: in quolibet puncto subiecti: tamen non propter hoc se penetrant: nam duo vni remittunt: reddunt potius recipere suum contrarium. et eodem modo est in ipsis. Ad 8^m vbi dicitur quod duo elementa veniunt ad locum communem: inter se agunt et patiuntur: tandem donec reducantur ad proportionem: que esse potest dispositio ultime forme: et tunc virtute celestis in primo instanti inductionis forme ultime: omnes materiae que preerant: fiunt vna: que simul tempore recepit omnes formas elementarias: et ultimam formam mixti: et sic remanet eadem materia: non tamen propter quantitativum diuersitatem: sed vna materia omnis. Ad 9^m vbi dicitur in lapide esse parum ignis: et ideo ibi est parum caloris: nec est inconueniens ad remissionem qualitatis remitti formam ut dicemus. Et per hoc nihil prohibet formam ignis esse in mixto in fundo maris: nam ibi est subiectum esse remissum. Ad 10^m vbi dicitur quod mixti definit esse: tunc definitur per formam ultimam est ratio termini a quo: et forma perfecta elementis est ratio termini ad quem: et sic si remanent: illud est aliis rationibus. Ad 11^m vbi dicitur mixtum non esse tale per copulationem elementorum. Sed est tale propter formam ultimam et propter eam dicitur a miscibilitate. beatus enim est positio auerroyis. quod dicitur aliter. Ad 12^m vbi dicitur elementum esse in mixto quodammodo in potentia: et quodammodo in actu: sic virtualiter aliquo modo. hoc autem post modum plene dicitur: nunc satis per auctoritatem patrum. Ad ultimam deditur totum. est enim vna dispositio respectu omnium formarum elementarum: nam forme elementarie inducunt subiectum esse remissum. Nunc deditur iste ordo quod semper prior dispositio est propter secundam usque ad formam ultimam. ut auerroyes ait. id est prime philosophie.

Argumenta fundamētū auerroyis. Caput. XVIII.

Auerroyes contradiendo auerroyem. pbat formas elementarias remitti ad remissionem qualitatum. nam si forma potest stare sine parte qualitatis. sine tota. nam est ratio totius et partium. Contra hoc totus mundus fere insurgunt. Primo. quia in philosophia scribitur subiectum non suscipere magis et minus. Secundo. quia tunc ad substantiam esset motus. nam omnis successus mutatio est motus. Tercio. tunc in medio essent plures forme elementarie remissae: et sic medium esset in quatuor speciebus. nam quilibet daret esse. Quarto. nihil est magis tale in nomine elementis. quod elementum non suscipit magis et minus. Quinto. tunc nullum elementum posset alterari pura alteratione. nam non posset alterari nisi remissa qualitate: et per consequens remissa forma. Sexto. tunc vnum elementum non posset immediate fieri ex altero. nam duo ex aqua fieret ignis. oporteret aquam remitti: et sic venire ad medium: et per consequens non immediate: quia immediate re tale est esse ab se medio. Septimo. tunc ex duobus elementis posset fieri mixtum. nam cum ignis non posset aquam calefacere: nisi remittendo formam eius: et introducendo formam ignis: in medio calefactionis erit vnum mixtum ex illis duobus. Octavo. sequitur quod in omni generatione mixti esset multitudo mixtorum media. nam semper ex noua proportionem formarum elementorum esset vnum nouum mixtum. Sed in quolibet instanti transformationis est alia. quod in quolibet esset alia mixtio: cuius quod in tempore transformationis sunt infinita instantia. quod infinita mixta. Nono. tunc aer frigidus in hyeme esset plus aqua: quam aer. nam magis sunt qualitates aque. Probauit auerroyes intentionem duplicem. Primum quod forme ille sunt medie. Secundum quod si forma perfecta posset stare sine parte qualitatis. sine tota. Insuper insurgunt illi contra hec argumenta. Primo. quia tunc iter contradietoria daretur medium. Nam inter substantiam et accidentem daretur medium. Sed substantia non est in subiecto: accidentem est in subiecto. Decimum

ad contrarietatem. quod ut supra. Adhuc medium est eiusdem generis cum extremis: et prime philosophie. Sed substantia et accidentem non potest esse eiusdem generis. quod nec inter ea dari medium. Rursum omnis forma secundum formam substantialem variat speciem. secundum metaphysicam. quod si forma ignis reciperet magis et minus: tunc ignis daretur seipsum. Contra secundam insurgunt. nam eo dato. probarem mixti formam posse esse sine tota qualitativa dispositione. nam si potest esse sine parte. sine tota. sic arguit auerroyes. Contra arguitur. per idem medium posset esse sine forma. nam potest esse sine hac: et sine illa: et quilibet cuius est eiusdem rationis. sine forma. Contra per idem corpus sine loco. Nam potest esse sine hoc loco: et sine illo. sine toto loco. Contra si forma elementaria remittitur: vel ad remissionem alterius qualitatis vel ambaz: non vnum tantum. nam duo generantur ignis ex aqua: remittuntur ambe: nec vnum tantum. ut in generatione aeris ex aqua. Quinto. tunc generationem elementum esset alter ratio. Nam duo ex aqua generantur ignis: aqua remittitur. eadem est nunc minus aqua: et nunc magis: et sic alteratio. Decimum meliora argumenta: que solent fieri contra auerroyem.

Defensio pro auerroye. Caput. XIX.

Nunc volumus defendere veritatem. Et primo suppono ad mentem auerroyis nunc esse impertinentem an forma elementaria limitet sibi alterum: vel ambas qualitates in summo. Nam siue sic sit aliter: non tollit propositum. Est preterea vtrique per probabilis in opinione huius: et in locis diuersis eueris loquitur modis. Tunc vbi fundamētum auerroyis esse vnum. In quo ipse petit sibi concedere alteram saltem qualitatem esse elementis per accidentem et centiale. Ad adducere potest plures picturas. Primo. quia quilibet elementum definitur per habere qualitates. ut discutienti secundum de generatione constat. Illud autem esse non potest nisi: quia qualitates ille sunt vel omnes elementales: vel propria accidentia elementorum. Contra omnes species dicitur habere aliquod accidentem proprium: quo mediante exerceat propriam operationem. Nunc nos videmus ignem exercere operationes eius propriam mediante calore: et aquam mediante frigore. calor est proprium accidentem ignis. frigus aque. Contra videmus vigere calorem ignem multiplicari: et vigente frigore aqua. Ex his petit auerroyes sibi concedere qualitates esse proprias et centiales passiones elementorum. Tunc ro auerroyis est efficax. nam si potest forma elementis perfecta esse absque parte accidentis proprii. potest abique toto. nam pars et totum sunt equalis essentialitatis respectu subiecti. Et propter hoc sequitur formas illas remitti et incedi. Aduersary nec voluit: nec fortasse potest hoc intelligere: sed affectu mouetur. Tunc per ordinem. ad primam iam auerroyis intelligit de formis perfectis. ut sunt forme mixtorum perfectorum. Ad secundam per nunc concedo acquisitionem forme elementis fieri successiue et continue: non tamen esse motum. Nam motus apud auerroyes non dicitur penes successiuum et instantaneum. Argumentatio. nam apud eum motus est: et fit in instanti. sic generationem elementum est: et fit in tempore. Sed motus a mutatione dicitur ratione subiecti. nam subiectum motus est ens in actu: subiectum mutationis est ens in potentia. Dicitur etiam penes terminos a quo et ad quem. Nam generationis est a priuatio ad positum: motus de positum in positum: et hoc modo dicitur generationem elementum a motu. generationem elementum est in materia: motus in mobili: generationem elementum est de priuatio in positum: motus de positum in positum. Sed an generationem elementum sit successiua et continua: alio dicemus. Nunc vo fit dicitur in tantum. Ad tertiam dicendum ut diximus: quod quando elementa sunt in medio: potest dupliciter esse: vel in medio simpliciter: vel in medio ordinato ad formam mixti. Primo modo elementum essentialiter medium est sua extrema remissa apud eum: sed accidentaliter est in specie medii: ut dicitur solet de rubore et ceteris. quod vo sunt in medio ordinato ad mixtum formam: iam diximus in primo capitulo. Ad quartum vbi dicitur apud auerroyes in nomine elementum esse aliquod indiuiduum magis et minus tale: id est non

Uel non ambaz

sit famosum: est tamen verum. vel dici potest nunc forme ignis remitti: nisi in mixto: sed mixtum non denotat ignis. Sed calidum et. Ad quintum auerroyes dicitur de aqua probat elementum non posse alterari pura alteratione: quod illi sic mixta generationem: et sic quod credunt falsum: est necessarium: potest tamen alterari de figura in figuram et in aliis: in qualitatibus autem nunc: quod sit admixta generationem. Ad sextum vbi dicitur elementum posse fieri immediate ex altero immediate medii alterius rationis. Nunc autem immediate rationis. id est ex aqua remissa et igne remisso fiat medium: illud non est alterius rationis ab extremis. Ad septimum debes scire quod mixtum potest capi dupliciter. Uno modo per compositionem ex materia et forma ultima mixtionis medietatis forme elementorum. Alio modo per omni aggregato ex duobus elementis. Tunc auerroyes diceret mixtum secundum modum posse ex duobus elementis eductum: sed mixtum primo modo non nisi ex quatuor. Ad octavum loquendo de mixto secundum modum concedo totum. Nam infinita mixta secundum modum fuerunt genita: nulla tamen mixta infinita. nam in potentia infinita mixta secundum modum. sed loquendo de mixto in actu: et ultimo non nisi vnum mixtum fit. Ad nonum auerroyes ridet in de anima. semper in aere et aqua esse vapores: et illos nunc calefieri: nunc huiusmodi: et sic aer non est corpus simplex: sed mixtum imperfectum. Quod vno tempore fit magis aqueum magis aerem. ut constat. Ad argumenta fundamenta dici potest quod apud auerroyem medium multis partibus testatur intelligi modis vel participatione vel abnegatione. participatione dupliciter: vel participatione elementorum vel conditionum illarum. Participatione formarum ut rubrum. nam participatio elementorum albi et nigri: participatione conditionum ut sciencia. est. nam media inter hominem et brutum: pro quanto in gubuldam imitatur hominem: in gubuldam imitatur brutum. Auverroyes g tenet formas elementarias esse re vera substantias. Nam in substantia eto non insunt: tamen quatuor ad aliquas conditiones sectantur formas accidentales: et inde dicte sunt medie. Tunc ad primam per. Nam non sequitur esse medium inter contradietoria: quia re vera sunt substantie: sed participatione conditionum dicuntur medie. Argumentum etiam peccat per fallaciam accidentis. Si cut non seguitur inter hominem et leonem dari medium. sed leo est non homo. g inter hominem et non hominem. est. nam locus philosophicus secundum accidentem. Ad secundum vbi dicitur medium secundum participationem essentie esse eiusdem generis cum extremis: sed secundum participationem conditionum non oportet: cum illud non sit vere medium: sed potius affine. Ad tertium vbi dicitur omnes omnia substantia perfecta variat speciem. Sed de imperfecta secus est. Ad argumenta contra secundam radicem: iam solo constat. Nam qualitativa dispositio est essentialis mixto: non sub omni gradu: sed sub certo numero et potestate. Qualitas autem elementum est essentialis secundum se et quolibet sui ipsi forme. Si solui tur argumenta de materia et de loco. Et sic dici potest auerroyem vsum esse argumento bono in casu suo: et per accidentem non per se et omni materia. Seruata. nam petitio sua argumentum valet. Ad secundam vbi dicitur semper in igne duo remittuntur vna remittitur altera: id est modo diuerso. Nam vna per se altera per accidentem: et sic in generatione ignis ex aere vel ex ambe remittitur vna. id est per se altera per accidentem. ut alio dicemus. Ad ultimam rationem perspicua est. diximus. nam non posse aquam alterari quin generetur: nec generari quin alteretur. Sunt. nam he mutationes simul: id est generationem sit per naturam alterationem. ut substantia per naturam qualitatem. Ex his perspicuum primus aliquod mixtum fieri ex duobus elementis et aliud non. Nam mixtum absolute non ordinatum ad formam vltimam vltimorum bñ fit: sed mixtur ordinatum ad vltimam formam non potest fieri: quod ad minus quattuor sunt elementa. Secundo perspicuum mixtionem primam: que immediate fit ab elementis: et si multiplex dici possit naturalis: esse naturalis saltem secundum ordinem vniuersi. In quantum natura vniuersalis intendit elementa propter mixta. Tercio perspicuum

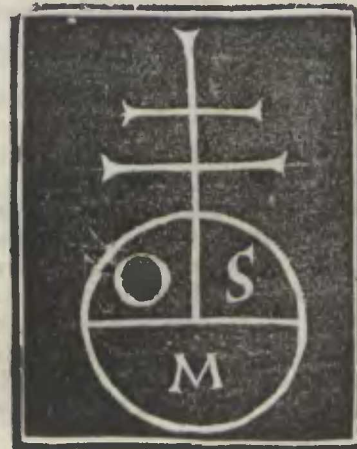
elementa. Alio modo ducere dicitur se miscere. alio dum sunt in mixto esse. Nam sicut virtus generatiua: dum agit in sperma dicitur actiua. In genito esse conseruatiua: sic elementa duo in prima mixtione se miscerent erant agentia: post vo sunt quia ad dispositiones conseruatiuas. Quarto perspicuum formas elementarias non solum intendi: et remitti quantum ad esse: sed quantum ad essentias: quod admodum potest dici solet de calore et frigore. Vtrum ipse suscipiat magis: an secundum ipsas denominationes aliquid magis: hoc est impertinens nostro proposito. Decimum est pro auerroyis eius motiua: et hoc modo sunt defensiva.

Rationes ad argumenta primam per se. Caput. XX.

Rima positio latinorum concludens qualitates mixti et elementorum eiusdem specie est concedenda de mente auerroyis. Per hoc sequitur formas in mixto esse. Argumenta contra ponis nulla sunt. Primo. quia licet aliquod operatio mixti daretur specie ab operatione aliqua elementis: tamen aliquod est eiusdem specie. piper. nam calefacit mortificando: sicut et ignis. similiter et euphorbius. Secundo. quia in quolibet puncto mixti esse oppositas qualitates subiectum esse remissum est necessarium. Tercio. quia potest mixtum habere qualitates secundas subiectum esse remissum: et sic et primas. ut per in mediis coloribus. Quarto. non oportet a qualibet qualitate denominari mixtum: sed a predominanti. ut in colerico. Quinto. virtualiter tale et formaliter tale non repugnat. Nec si in aliquo esse vnum superfluit alterum. Nam illud est pluribus modis perfici. ut sciunt ipsi. Tunc ad argumenta contra. Ad primum ridet auerroyes in paraph. libri de generatione. auctoritate Auerrois. quod virtus seu potentia capere quicquid per dispositionem preparatoria: quicquid per principium transmutationis: quicquid per eo quod non est: sed potest esse. modo elementa in mixto sunt virtute preparatoria. pro quanto ordinantur in mixtum. et effectoria. pro quanto secundum partem agere possunt et pati. Et sic Aristoteles. dum dicit ea esse virtute in mixto: intelligit ea esse ibi actu: et non potentia. ut male sumit. Ad secundum de ordo solo constat. vult. nam ordo est non misceri: quia forme non possunt frangi. hoc modo non sunt elementa. prout. nam virtutes ille remitti: et id ex eis potest mixtum effici. verbum autem Galieni facit per nobis. nam elementa esse substantia. est ea esse subiectum esse remissum in mixto. Decimum sit positio auerroyis: et hoc modo conseruata. Ad laudem dei et virginis Marie. Amen.

§ 3 n 3 S

Venetis exactum mandato et expensis heredum quondam nobilis viri domini Octauiani Scoti ciuis Modetensis. Per Bonetum Locatellum Berгомensem presbyterum. 1505. tertio nonas Aprilis.

EMPTOR ET LECTOR AVETO.

Augustini Vippi Sueffani medici ac astrologi
excellentissimi de diebus criticis seu decre
toriis aureus liber ad Vicentium
Quirinum patritium Ve
netuz: nuper editus
et maxima cū
diligētia
impres
sus.

Bernardi Georgii. P. V. Carmen ad emptorem.

**Sydereos motus: morborum quiq; medellas
Callere: exacta cognitione cupis
Niphi docta legas praesentia opuscula adunguem.
Vtraq; qui mira sub breuitate docet.**

Cum Privilegio Atq3 Gratia.

Excelsi domini Veneti ne quis ad decennium opus
hoc, præter dñm Alexandrum Calcedonium,
Imprimere nec imprimi facere audeat.

407076

2516 xvi (1504)